

Ez a vonat elindult

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

Utcaszínház. Örök kedvencem a THEALTER-eken. A szentesi HMG-sek. Mindig lenyűgöznek. Idén létrákkal jöttek – ez már a fesztiválnytön kiderült, amikor próba közben rendezőjükre, interjúalanyunkra, Keserű Imre tanár úrra rábortak a létrák. Esténként a Klauzál vagy a Széchenyi téren vonatoznak szombatig, mindenkinek kötelező, mindenki el fog ámulni, úgyhogy mindenki kérjen meg valakit, hogy ha vége az előadásnak érintse meg a térdkalácsát.

- Meggyógyult már a feje, tanár úr?
- Az teljesen rendben van. Ez egy PR sérülés volt, szépen vérzett, látványos volt, és nekem semmi bajom nincsen. Ez ilyen sajtós dolog, beszélnek rólad, de ne fájjon.
- A vonat motívuma volt az első ötlet, amire felfűzték az idei utcaszínházukat, vagy közben alakult így?

„És most mit csinálnak?
Szerinted onnan leugranak?”

• Egy kislány a HMG-sek előadásának közönségéből

– Balog Józsiék mondták, hogy Tolnai Ottó lesz idén a téma, és ők javasolták, hogy szerintük a vonat lehetne az utcaszínház fő motívuma. Állatira beindult az agyunk, hiszen ez egy hihetetlen gazdag metafora, mert láttuk, hogy az elmúlt hatvan, nyolcvan, száz évben Kosztolányitól József Attiláig és Cseh Tamástól Tolnai Ottóig hány és hány embernek az alaptémája. Amikor ezen elkezdünk gondolkodni, akkor ugrott be a létra, mint kép, és amint idáig eljutottunk, a darab alapszerkezete már megvolt. A létrák, a gyerekek és a szövegek – ennek a háromnak a konfrontációjából született meg ez az előadás.

– A darab a vidám hülyeskedéstől a teljes meghatottságig jut el. Nehezebb ezt az átmenetet utcaszínházi körülmények között megvalósítani?

– Engem a színházban is az vonz, amit például Pintér Bélának csinálnak: hogy a hideg meg a meleg, az édes meg a savanyú találkozik, és nem lehet eldönteni az elején, hogy kacagunk végig, vagy ja, most sírni kell végig. Azt szeretem, ha a színésznek is meg a nézőnek is meg kell dolgoznia azért, hogy nevetessen vagy sírhatson.

» A THEALTER maí programja
(JÚLIUS 21., SZERDA)

» Érzékelés: bevezetés a fizikai és mozgástréning módszerébe • Pinceszínház (11:00 - 14:00)

» Aradi Kamaraszínház (Románia): Raymond Cousse: Gyerekességek • Csillag Börtön (16:00 - 17:00)

» Metanoia Artopédia (Szeged): Tizenhárom hónap (házi őrizetben) • Artopéd Műterem (18:00 - 19:00)

» Horváth Mihály Gimnázium (Szentes): Vonaton (utcajátékok tolnaiul) • Klauzál tér (19:00 - 19:45)

» Nyemcsok Éva Eső (Szeged): Zenedoboz – a vajdasági szív • Régi Zsinagóga – udvar (20:45 - 20:55)

» Aradi Kamaraszínház (Románia) – Pécsi Harmadik Színház: Matei Visniec: Lovak az ablakban • Régi Zsinagóga (21:00 - 22:00)

A THEALTER FESZTIVÁL TÁMOGATÓI:

Szeged MJV Önkormányzata • Nemzeti Kulturális Alap • Oktatási és Kulturális Minisztérium • Pécs 2010 – Európa Kulturális Fővárosa • Szegedi Hőszolgáltató Kft. • Open Society Institute (OSI) • Szegedi Nemzeti Színház • Szegedi Környezetgazdálkodási Nonprofit Kft. • Szegedi Városképző Kft. • Román Kulturális Intézet • József Attila Kör (JAK) • Lengyel Intézet • Grotowski Intézet • Orlik Irodatechnika • Tisza Hotel

Médiatámogatók: delmagyar.hu • Factory Creative Studio • Magyar Színházi Portál www.szinhasz.hu

delmagyar.hu

FACTORY
CREATIVE STUDIO

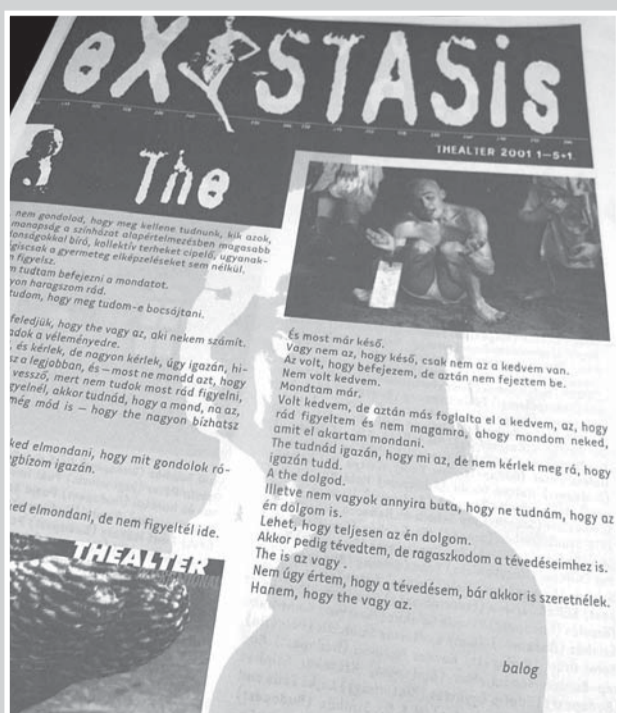

Partnereink: Grand Café • Híd Étterem & Bistro

EX-STASIS • A THEALTER LAPJA

szerkesztő: Fazekas Gábor • fotó: Révész Róbert
kiadja a MASZK Egyesület • felelős kiadó: Balog József

VISSZA! VISSZA! VISSZA!

Rovatunkban napról napra visszatekintünk a 20 éves THEALTER Fesztivál múltjába az EX-STASIS néhány cikkérszletén keresztül.

Az Ön. Fényez. rovatból

Zsalakovics Anikó, rendező

Itt kaptam báránymilót, meg hintát a játszótérről, itt voltam Gergővel meg Gergő nélkül, és itt voltam végig a Zsinagóga kertjében, esőben, szélben, másnaposan, forró napsütésben... hát akkor mit mondjak érted mit mondjak ez tényleg mit mondjak mit mondjak érted érted ez akkor érted hát ez tényleg talán ha lenne egy Mercedeszem vagy kettő de ha nincs akkor a Balog biztosan szerez nekem a Hungária elé mert az ott oda kell egy elsötétített üvegű Mercedesz mögött a Geltz meg a többiek... hát akkor tényleg mit mondjak érted nem hát nem bírom érted ezt nem ... mit témázok egyáltalán hogy mi van és mióta tart és az meddig tart és ha nincs akkor mi van... 1998-ban egy ezredvégi lebujsz csak itt lehetett... ilyen nincs érted egyszerűen ilyen nincs ez hát a MASZK. Köszönöm a lehetőséget hogy megint Enikő

Buzásy Éva a fővárosi önkormányzat színházi tanácsosa

Annyira szubjektív érzéseim vannak, hogy nem szeretném ablakba tenni. Szeged nekem a szabadságot, most meg a keserűséget jelenti, mert mi lesz a Zsinagógával... A zsinagóga a legszebb emlékeim helyszíne. Úgy csoda, ahogy van. Emlékszem még a hőskorra, amikor a Fábriánék a görög fellépő világítását szerelték egy szál zsinóron lógva... Aztán meg a Kass Szálló és a Kamaraszínház, meg a kissé megemelkedett Tisza, ahogy tavaly valamelyik éjszaka ott szaladgáltak benne térdig a vendégek. A fesztivál nekem még a rendes embereket jelenti, az önkéntesek is, meg mindenki. Szeretettel fogadják az embereket, és profin csinálják az egész dolgot. Szeretem.

Regős János a Székéné Színház igazgatója

Azt gondolom, hogy ebben a vonulatban a THEALTER volt az első, ugyanakkor a legjobb: sikerült felvennie egy friss, mozgékony formát, arculatot, hogy úgy mondjam. Az a jó benne, hogy egy élő fesztivál, és az is tudott maradni. (...) Egy étkezősátorban ülök, Taljándörögdon, elég nehéz ezt így..., hát talán ennyi, így mobilon keresztül. Ez is egy jó hely, a kapocs, de Szeged erősebb, meg hát a város is, meg a közönség... Hozzám közelebb áll a szegedi fesztivál, bár nehéz így ezt összehasonlítani, de így érzem. Ez néppünnepe, az szorosabbra zárt, nem annyira széles. Igen, így gondolom.